

NEREDE BİR YOLDAŞ VARSA TÜRKİYE KOMÜNİST
PARTİSİ ORADADIR.

Bu programımızda ~~mekktuplarınxxxxxx~~ Ulusal Konferans hazırlıklarının yansıtan mektuplarınıza yer vereceğiz."

.....

A ---Bu programımızda ^{önce} İstanbul'dan yazan Sevgi Can'ın mektubunu geniş olarak sunmak istiyoruz. Coşku dolu bu mektup, parti kadrolarının, tüm yoldaşlarımızın ^{yeni görevleri} nasıl devrimci bir ruhla ^{yeni görevlerinin ve böylece} Ulusal Konferansa ^{nasıl} hazırlandıklarını da yansıtıyor.

B ----16 Haziran Pazartesi ^{Radyonun} saat 12 yayınında çok önemli bir yazıyı dinliyorum. "Ciddiyet isteyen sorumlu bir iş". Yazı şu günlerde bizim için çok büyük önem taşıyor. Okunan yazıyı kasete çekiyorum.

Bir haftadır süren heyecanlı bekleyiş dün sona erdi. "Ciddiyet isteyen sorumlu bir iş" yazısını kendi olanaklarımızla çoğaltacağımızı öğrendiğim an başladı bu sevimli heyecan. Radyodan daha önce kimi mektupları dinlemiştim. Bazı bildiri ve yazıları kendi olanaklarıyla çoğaltıyorlardı. ^{klarını} Ancak bugüne kadar hep hazır gelmişti benim elime. İşte ilk kez bu yazıyı emek harcayarak kendimiz çoğaltı-
caktık.

70: ^{değişiklik}
^{mehtap}
^{aygün} Hafta boyu gerekli tüm malzemeyi hazırladık. Toplam 70 adet çoğaltacaktık. Hiç deneyimimiz de olmadığından on misli heyecanlıyız. O gece minicik bir odada bir yandan yazdık, diğer yandan basmaya başladık. Ve ilk kez bunca olanaksızlıklar içinde bile insanın neleri başarabileceğini görüyorum. Sanki bunları ben yaşamıyorum da bir roman-
dan okuyorum. O gece sabaha kadar uğraştık baskı işiyle. Bir yandan baskıyı, öte yandan yazının ulaşacağı yerleri düşünüyorum. Yazının ulaşacağı yerleri düşündükçe daha bir zevkle ^{geliştiriyoruz} ~~yapıyoruz~~. Bırakmadan, usanmadan. Bastıktan sonra her sayfayı tek tek gözden geçiriyoruz.

Bastığımız pırıl pırıl sayfalar git gide çoğalıyor masanın üzerinde. Onların çoğalmasıyla birlikte sanki içimdeki sevinç, umut artı-

2.

yor.Ara sıra baskıyı bırakıp sayıyorum. 25,54....70 oldu mu bir sayfanın sayısı,onu bırakıp diğer sayfayı basmaya başlıyoruz.Eğer sayfa lekeliyse bakışlarımız kararıyor.Lekesizse,sevincimize diyecek yok,

Saat gecenin 11'i oluyor.Radyoyu açıyoruz. Bu kez 'halkın kürsüsü programını bir başka gözle,bir başka duyguyla dinliyorum.Bir kaç kişinin yoğun emek harcayarak çalıştığı bu minik oda radyonun sesiyle doluyor**veriyor** birdenbire.Bu ses odamızda ve içimizde yayılırken bizler baskı işini hala sürdürüyoruz.İçimde bu anı radyoya yazma isteği **çığ** gibi büyüyor.

Nasıl da yorgun gelmiştim eve.Birkaç günde bir sınava giriyoruz yaklaşık bir aydır.Tüm üniversite gençliği gibi ben de yaşıyorum sınav dönemi stresini,yorgunluğunu.Ancak yaptığım iş yorgunluğumu unutturuyor bir anda.İlk kez sabaha kadar oturduğum bu gece hiç mi hiç yorgunluk duymuyorum.Gecenin dördünde birlikte çalıştığım arkadaş uyumamı öneriyordu ama bitirinceye kadar çalışmaya kararlıyım. Hiç bu denli rahat,bu denli umutlu,bu denli dinç olmamıştım şimdiye dek.

Düşünüyorum da,bugüne dek elime geçen her yazı için bir takım insanlar bu denli uğraşmışlar,bunca özveriyle çalışmışlar.Böylelikle anlıyorum bir minik bildirinin bile ne kadar değerli olduğunu,diktatörlük koşullarında neleri ifade ettiğini.Her bir sayfanın tek tek elimizden geçtiğini,ve her bir harfin 2-3 insanın emeği demek olduğunu gördükçe,bundan böyle elime geçen her yazıyı bu eğe de-ğecek şekilde okuyacağıma ilişkin söz veriyorum kendi kendime.

Baskı işini sabaha dek bitiremiyoruz.Bir kaç saat aradan sonra yeniden sürdürüyoruz.Ertesi akşam bastığımız sayfaları sıralarken kağıtlara bakıyor,üzerindeki her bir noktayı anımsıyorum.Bir tanesini okumaya başlıyorum.Okurken kulağında radyodan dinlediğim ses,gözümün önünde bastığımız minicik oda.Her bir sayfa parmaklarımın arasından ^{geçer} masa kenarında birikirken özgürlüğe bir adım atıyormuşçasına duyduğum sevinç..Bugünlerde yazılar gerekli yerlere ula-

3h.

sırken, ben bir işi daha başarıyla sonuçlandırmış olmanın sevincini yaşıyorum."

A ----Sevgi Can'ın mektubu böyle.Partimizin ulusal konferans hazırlı-
larını sürdürürken ~~ix~~ her işimize, her girişimimize böylesine engin
bir coşkuyla sarılılmış ^{rsak / eninde sonunda} / one koyduğumuz hedeflerin hepsine bir bir
ulaşacağımız açıktır."Ulusal Konferansa nasıl hazırlanmalıyız" soru-
suna yanıt vermeye çalışan Ali İhsan Özgür'ün mektubuna geçmeden
önce ~~bir müzik dinleyelim.~~ (müzik) ^{dinleyelim!}

A ----Ali İhsan Özgür 'ün mektubunun sonuna eklediği soruya daha önce
de yanıt vermiştik.Ali İhsan Özgür, Konferans tezleri hakkındaki gö-
rüşlerini radyo yazışma adresine gönderip gönderemeyeceğini soru-
yordu.Biz de soruya ^{"evet!"} ~~evet!~~ yanıt ^{vermiş.} ~~vermiş.~~ ^{tezleri ilgili görüşlerini yazışma adresine} ~~vermiş.~~ ^{göndererek} ~~göndererek~~ ^{göndererek} belirtmiş-
tik.Şimdi de mektubundan geniş bir özet sunuyoruz:

----Parti tarihimizde tarihsel bir öneme sahip 5. Kongre'den ~~bu~~
yana geçen üç yıl içinde 6 MK Plenumunun gerçekleşmesi ve ardından
Ulusal Konferansa hazırlanılması, bu doğrultuda Ulusal Konferans Tez-
lerinin tartışmaya açılması, faşist diktatörlüğün azgın saldırılarını
^{korun} ^{sürmesi} ~~sürerken~~ elde edilen başarı 5.Kongre'nin büyük bir başarısıdır.

5.Kongre'nin açtığı yoldan yaptığımız çalışmaların bir değerlen-
dirmesini yapmak, Kongre kararlarının ne ölçüde yaşama geçirildiğini
görmek, eksiklerimizi saptamak ve Ulusal Konferansla birlikte çok
daha büyük bir azim ve ivmeyle çalışmalara sarılmak durumundayız.
Konferansımızın getireceği atılım, Konferans tezlerine ne ölçüde ha-
zırlanmışımıza, ne ölçüde katkıda bulunduğumuza bağlıdır. Bu çalışma-
lar, aynı zamanda, parti içi demokrasi ve merkeziyetçilik ilkesinin
başarıyla uygulanması da demektir. 5. Kongre öncesi Mustafa Suphi 100.
yıl tezlerinin tartışmaya açılması ^{masıyla} ~~masıyla~~ başlatılan bu gelenek, şimdi
konferans tezlerinin daha geniş kesimlerin önerilerine ve katkılarına
na açılması ^{masıyla} ~~masıyla ^{yepyeni} ~~yepyeni~~ bir işlevi yerine getirecektir.~~

Kadrolara, sempaticizanalara tezleri ulaştırmak, onların özellikle
kendi çalışma alanlarındaki ve çevrelerindeki deneyimleri temelinde

4.

görüşlerinin ve katkılarının alınmasını sağlamak, hem onların gelişmesini, hem çalışmalarının yeni bir ivme kazanmasını, hem de partimizin görüşlerinin tam anlamıyla kollektif bir ürün olmasını sağlayacaktır. Böyle olunca da kadrolar bu görüşlerin yığınlarına maledilmesi çalışmalarına çok daha büyük bir şevkle sarılacaklardır.

Bu çalışmaların için, hiç bir şekilde herşeyi yukarıdan beklememeliyiz. Olanaklarımızı zorlayarak Konferans tezlerini daha da yaymalı, savaşın taktiklerimizin saptanmasında söz ve karar sahibi olduğumuzu bilince çıkarıp, savaşın içinde olanların katkılarını sağlayarak onların yaratıcılıklarını, deneyimlerini tek potada birleştirmeliyiz.

İnsanımızı dar çerçeveye hapsolme tehlikesinden kurtarıp ufku
genişletecek bu çalışmalar boyunca tezleri ulaştırdığımız insanlar-
la ilişkilerimizi sistemleştirmeli, gizli çalışma kurallarını çiğne-
meden Konferans tezlerinizde ^{ele alınan} ~~ilenen~~ görüşleri yüz-yüze tartışmalar-
da da işlemeliyiz.

Bir diğer önemli nokta, burada da denetim olmalıdır, kanısındayız. Tezlerin kaç kişiye verildiğini, kaç kişinin görüş ve önerilerinin alındığını, hangi kesimlerden olumlu, hangi kesimlerden olumsuz sonuçlar alındığını izlemek ^{zorundayız.} gerekir. Böylece gelecekteki çalışmalarımızı ^{nasıl ve} nerelerde ^{ve somut} ne derece yoğunlaştırmamız gerektiği konusunda da sağlıklı kararlar alabileceğiz. Gereksinimlerimizi doğru tesbit edebilmek, her türlü hayalcilikten ve korkaklıktan arınabileceğiz.

Konferansımızın bir çok konuda daha geniş perspektif getirirken, ideolojik, politik ve örgütsel birliğimizi bir kat daha pekiştiren bir forum ~~olacak~~ olacağı daha şimdiden açıktır. 5. Kongre ile birlik- te 12 Eylül sonrasının ~~zarkn~~ yarattığı değişik koşullardan ötürü partiden uzaklaşmış, küsmüş bir çok yoldaş yeniden partiyle kaynaştı- lar. Şimdi için önemli olan ise, bir daha böylesi durumların ortaya çıkmasına yolaçan ^{bilecek} her tür nedenin yok edilmesi ^{ni sağlamaktır.}

Bizler Partimizin Ulusal konferans Tezlerini tartışırken şu soruların yanıtlarını bulmaya çalışacağız: Parti politikamızı kendi ala-

5.

nımızda nasıl daha iyi yaşama geçirebiliriz? Kendimizi, insanlarımızı nasıl daha geliştirir, eksik ve hataları giderir, ideolojik-politik olarak nasıl daha ~~xxx~~ ^{ic} da yetkinleşebiliriz? Nasıl, yeni yeni insanlar ve çevrelere açılabilir, nasıl daha geniş yığınlara uzanabilir, eylemlerini yönlendirebiliriz? Parti yayınlarını daha etkili ve her çevrede aranır hale getirebilmek için daha ne gibi katkılar sağlayabiliriz? Partinin maddi olanaklarını artırmak için daha ne tür çalışmalar yapabiliriz? Partinin saflarını sıkılaştırırken arılgınlığını korumaya, düzeyini yüksetmeye nasıl daha büyük titizlik gösterebiliriz? Konspirasyonu nasıl derinleştirebilir, konspiratif işleri nasıl günlük sıradan bir iş gibi büyük bir ustalıkla yapabiliriz?

İşte tezlerimizi tartışırken bütün beyin hücrelerimizi, tüm becerilerimizi bu doğrultularda çalıştıracak, bu soruların yanıtlarını arayacağız. Bunda başarılı olmanızın yolu, parti tüzüğüne, ^{parti} programına ve bunların dayandığı Marksizm Leninizm'in temel ilkelerine sıkı sıkıya bağlı kalmaktan geçer.